

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Ex parte carissimi &c. De Translatione Abbatiæ de Aberconvvey, & de
validitate Bullarum à Pontifice nondum benedicto, & consecrato
confectarum, ac electi nomen nullatenus exprimentium: Anno 1289.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1288.

contentis, omnia quæ superius sunt expressa, & quod juramenta, & omnia pacta, in praesentis scripti annotatione contenta, renovabit infra triduum postquam fuerit cum Rege Anglorum illustris, quod, si non faceret, sit infamis & perjurus, & nunquam honore Regio potiatur, vel Regio nomine nominetur.

Datum Romæ apud sanctum Petrum, Id: Martii, Pontificatus nostri Anno primo.

III.
Ex Arch.
Ang. Rimer.
Tom. 2. pag.
365.

Bulla Regi rogatoria, quod, ejus ministerio, Carolus Princeps Salernitanus, plenariae libertati restituatur: anno 1288.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Angliae illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

A Regali memoria non credimus excidisse, quod felicis recordationis, Honorio Patre prædecessori nostro varia pacta & conditiones, dudum tractato ut dicebatur, & inita super liberatione dilecti filii, nobilis viri, Caroli primogeniti, claræ memorie, Caroli Regis Siciliæ, præsentata fuerunt.

Quibus idem Prædecessor recentis plenus & inspectis, & comperto denique quod illa in derogationem grandem Honoris Ecclesia Romanae, ac ejus & ipsius primogeniti, heredumque suorum grave prejudicium multum opprobrium & lamenem multiplicem redundabat, pacta & conditiones prædicta, de fratre suorum Consilio, reprobavit expresse.

Cumque postmodum, per ejusdem Prædecessoris obitum, Apostolica sede vacante, quædam ex premisso pacis, & conditionibus, ac nonnulla alia collegia sanctæ Romanae Ecclesia Cardinalium præsentata & oblata fuissent, prædictum Collegium, deliberatione super ipsis inter se habita diligent, ea ut pote memorata Ecclesia ac primogeniti, & heredum ejus præditorum, honori contraria, nullatenus admittere voluerunt, nosque demum, ad apicem summi Apostolatus, divina dispositione assumpti eadem pacta & conditiones, quæ dicto Collegio præsentata fuerunt super liberatione præfati primogeniti, nostris auribus intimata, non duximus, ex justis causis, quas tibi scripsisse recolimus admittenda.

Veruntamen, quia ipsius Caroli detentio nobis admodum est molesta ejusque afflictio graviter nos perturbat nec mirum, cum ipsum, ut pote ipsius Ecclesiae peculiarem filium, inter privata dilectionis coniuram amplexus ejusque libertatem, quantum cum Deo possumus, ferventer queramus, & liberationem ferventiū affectamus.

Celsitudinem Regiam attente rogamus & hor tamur in Domino Iesu Christo, quatinus, cum pro tractanda liberatione dicti primogeniti vari os sumptus sustinueris, ut intelleximus, & labores à prosecutione hujusmodi negotii non desistas, sed per honestos modos & licitos & etiam honori Ecclesiae congruos, ut effectum consequatur optatum, interponas sollicitè ac efficaciter partes tuas; ita quod, tuo ministerio, idem primogenitus faciente qui potest, restitu valeat plenariae libertati.

Datum Reat. septimo Calendas Junii, Pontificatus nostri Anno primo.

ANNO
1289.
IV.
Ex Arch.
Angl. Rimer.
Tom. 2. pag.
427.

De Translatione Abbatiae de Aberconwey, & de validitate Bullarum à Pontifice nondum benedicō, & consecrato confectarum, ac electi nomen nullatenus exprimentium Anno 1289.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei dilectis filiis Abbatii & Conventui Monasterii de Aberconwey in Vuallia, Cestriensis Ordinis, Bangarensis Diœcesis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Ex parte carissimi in Christo filii nostri Edwardi Regis Angliae illustris, fuit proposi tum coram nobis, quod felicis recordationis, Honori Papæ, Prædecessor noster, ante consecrationem, & benedictionem suam, intellecto, quod Monasterium vestrum ob certas causas rationabiles in loco, ubi tunc erat non poterat commode remanere. Præfatus Prædecessor nondum benedictus, & consecratus ad devotam ipsius Regis supplicationis instantiam, transferendi præfatum monasterium de præmisso loco ad locum, in quo nunc situm esse diagnosticatur, per litteras suas bullatas bulla sua, quæ nomen suum nondum exprimebat, vobis concessit liberam facultatem: sicut vos litterarum ipsarum auctoritate, sicut assuritis, de priori loco præfatum monasterium translatis. Licet igitur quoad hujusmodi actum seu gratiam, eadem littera, sic bullate plena, immo plenissimam in se habeant potestatem, maximè cum fedes Apostolica, ante consecrationem & benedictionem Eleci in summum Pontificem, cum defectiva bulla, Eleci nomen nullatenus exprimente, bullare litteras suas consueverit ab antiquo.

Ut tamen de mentibus rudium error omnis totaliter evellatur, vestris & ipsius Regis devotis supplicationibus inclinati, quod per easdem litteras super hoc factum est ratum & firmum habentes id, prout tenemur auctoritate Apostolica approbamus & præsentis scripti patrocinio communimus; nihilominus declarantes seu decernentes hujusmodi translationem dicti monasterii, eandem vim cunctaque vigorem habere, ac si per litteras dicti Prædecessoris, integrâ bullâ bullatas alias tamen legitimè facta esset.

Nulli ergo &c. Datum Reat. 12. Calendas Septembri Pontificatus nostri Anno secundo.

V.
Ex Ang.
Archiv. Ri-
mer Tom. 2.
pag. 475.

Edicte quomodo decima Angliae Regi concessa colligi debeat, & à quibus, & per quas personas: Anno 1290.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo Filio Eduardo Regi Angliae illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper tibi, per alias nostras litteras, decimam Ecclesiasticorum Proventuum Regnum Angliae & Scotorum, ac Terrarum Hiberniarum, & Walliarum sub certis formis & modis, duximus concedendam.

Tecum tamen præcipue, non in tenebris sed in luce ambulare volentes nolumus te latere, quod nostræ intentionis existit, ut Collectores, seu superintendentes ejusdem decimæ colligendæ deputandi, à nobis declarationes

obser-